

РЕШЕНИЕ

№ 3807

гр. София, 05.07.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 05.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **11087** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Г. Л. П. от [населено място], [улица] срещу Разпореждане рег. № 39798/15.11.2011 г. на полицейски орган при 03 РПУ-СДВР за демонтиране на камери за видеонаблюдение, поставени на кръстовищата на [улица], [улица] и ул. „761” в [населено място].

В жалбата се твърди, че при издаването на разпореждането е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като в разпореждането не е посочено коя точно законова разпоредба е нарушена от жалбоподателя, с което е ограничено правото му на защита. На следващо място се оспорва извършването на каквото и да било нарушение от жалбоподателя, тъй като камерите за видеонаблюдение били разположени в границите на имота му. Иска се отмяна на административния акт.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания. Моли да бъде отменен административният акт.

Ответникът – полицейски орган при 03 РПУ-СДВР, се представлява от юрк. Г.. Процесуалният представител на ответника изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, събраните по делото доказателства и като съобрази закона, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от процесуално легитимирано лице и отговаря на изискванията на чл. 150 и 151 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С процесното разпореждане на основание чл. 55, ал. 1 от ЗМВР и в изпълнение на функцията по охрана на обществения ред полицейският орган при 03 РПУ-СДВР И. А. Я. е разпоредил жалбоподателят Г. Л. П. да демонтира камери за видеонаблюдение, поставени на кръстовищата на [улица], [улица] и ул. „761” в [населено място]. Разпореждането е мотивирано, че поставянето на камерите на обществени места е нарушение на Конституцията на Р Б.. Изрично е посочено, че монтирането може да се извърши на границите на имота на жалбоподателя за обезпечаване на неговата сигурност.

От показанията на св. К. – полицейски инспектор при 03 РПУ-СДВР, участък „Факултета” се установява, че на кръстовището на [улица] и [улица] в [населено място] са монтирани 3 бр. камери за видеонаблюдение на стълбове от електропреносната мрежа. Свидетелят твърди, че камерите са свързани с кабели с недвижим имот с административен адрес [населено място], [улица]. Собствеността на недвижимия имот е неизяснена. Срещу монтирането на камерите били постъпили устни анонимни сигнали.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

При извършената проверка на сочените от жалбоподателя основания за отмяна на административния акт и основанията по чл. 146 от АПК съдът установи, че административният акт е издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са ограничили правото на защита на адресата на разпореждането и препятстват съдът да извърши проверка на законосъобразността му.

Административният акт е постановен при неизяснена фактическа обстановка. По делото липсват данни за извършена на място проверка и съставяне на констативен протокол относно броя на камерите, тяхното точно местонахождение и начин на монтиране. Не са изяснени въпросите от кого са монтирани камерите и с каква цел, в това число дали целта е охрана на личността или имуществото на жалбоподателя или трето лице. Липсват доказателства, че камерите се захранват от имота на жалбоподателя и че предават сигнал към него – съдът преценява, че за установяване на посочените обстоятелства не са достатъчни показанията на св. К.. Свидетелят изрично заявява, че имотът на жалбоподателя е извън неговия район и че не е правил проверка на място.

Основателни са доводите на жалбоподателя, че в процесното разпореждане не е посочено в какво се състои извършеното от жалбоподателя нарушение при поставяне на камерите за видеонаблюдение и коя точно е нарушената законова разпоредба. Позоваването на общата разпоредба на чл. 55, ал. 1 от ЗМВР, която регламентира правомощието на полицейските органи да издават разпореждания по изпълнение на възложените им функции, както и посочването на конкретната функция – по охрана на обществения ред, не са достатъчни за изпълнението на изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, съгласно което административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му. Действително една от основните дейности на МВР е опазването на обществения ред (чл. 7, т. 5 от ЗМВР), но за понятието

обществен ред няма легално определение и неговото съдържание се извежда по тълкувателен път. Определение за обществен ред се съдържа в Решение № 7/1996 г. по к. д. № 1/1996 г. на Конституционния съд, според което това е „установеният с нормативните актове ред, който осигурява нормално спокойствие и възможност да се упражняват съответните граждански права”. В съдебната практика понятието най-често е тълкувано във връзка с престъплението хулиганство. С ППВС № 2/1974 г. е прието, че под обществен ред следва да се разбират отношенията, основани на установилите се морални норми и определящи поведението на хората в процеса на обществения живот. Цитираните определения са общи и съдът преценява, че в разпореждането е следвало да се посочи коя точно законова разпоредба е нарушена, а не както е сторил административният орган като общо е посочил, че е нарушена Конституцията на Р. Б.. Въз основа на установените факти и обстоятелства съдът преценява, че в случая административният орган е следвало категорично да констатира с каква цел са монтирани камерите, да прецени дали са налице данни за осъществявана охранителна дейност и оттам дали е необходимо да сезира компетентните контролни органи по Закона за частната охранителна дейност (ЗЧОД), в кръга на чиито правомощия е издаването на задължителни предписания по привеждане на охранителната дейност в съответствие с изискванията на закона (чл. 41, ал. 2, т. 3 от ЗЧОД). Недопустимо е за първи път в съдебното производство едновременно да се извършват нови фактически установявания, да се издирва приложимият процесуален и материален закон и да се извършва проверка по спазването му, това би било равносилно съдът да отстрани допуснатите от административния орган съществени нарушения на административнопроизводствените правила. По изложените съображения съдът приема, че административният акт е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 3 от АПК и следва да бъде отменен.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отд., 17-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Разпореждане рег. № 39798/15.11.2011 г. на полицейски орган при 03 РПУ-СДВР за демонтиране на камери за видеонаблюдение, поставени на кръстовищата на [улица], [улица] и ул. „761” в [населено място].

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р. Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: